

omstilling til den nye økonomi. Socialdemokratiet støtter derfor til fulde lovforslag nr. L 62.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg tror, det var helt tilbage i Viggo Kampmanns tid, man første gang oplevede et erhvervspolitisk instrument, nemlig afskrivningsreglerne, som fik meget bred tilslutning i det danske Folketing. Den slags tiltag har vi ikke set mange af.

Jeg skal ikke sige, at VækstFonden er at sammenligne med afskrivningsreglerne, men når det drejer sig om bredde, tilslutning, fundering i det danske Folketing, så er der et lighedspunkt. VækstFonden har jo nu eksisteret i en 10-15 år og er et godt eksempel på, at der har været en bred opbakning.

Der har været et enkelt tiltag. Jeg husker for et års tid siden eller to, at ministeren ønskede at ændre ledelsen i VækstFonden, sådan at det blev ministeren og ikke erhvervslivet, der fik det afgørende ord. Det lykkedes heldigvis ikke, og med den lille krølle kørte man så videre.

Det forslag, som nu ligger på bordet, synes jeg på mange måder har positive svingninger omkring forenkling, omkring hensyn til ny teknologi og den udvikling, der foregår i erhvervslivet. Absolut. Det skal ikke underkendes. Vi synes, der er positive svingninger i det.

Jeg må indrømme, at jeg er ked af, at vi skal opleve, at vi nu gør VækstFonden til en mere ideologisk boldbane. Vi så det i går omkring forsikringer, hvor fondssocialismen sneg sig ind. Og vi ser det så i dag omkring ejendomsretten. Altså, »man merkt die Absicht und wird verstimmt«, som Goethe sagde. Man bliver altså noget forstemt, når så god en sag skal gøres til en ideologisk kastebold.

Jeg synes, der som sagt er gode ting i det her forslag, og det vil jeg gerne kvittere for; men kunne man dog ikke undlade den der mere ideologiske vinkel, som hedder, at nye virksomheder, der får tilskud, ikke længere skal have støtte, som de bare tilbagebetaler. Næh, nu skal det være egenkapitalen.

Altså, at staten igen skal engageres i ejendomsretten over de enkelte virksomheder og specielt de nye virksomheder, det synes jeg godt, vi kunne have været foruden.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da vore ordfører, fru Pernille Sams, ikke kan være til stede her i salen, skal jeg hermed reddegøre for Det Konservative Folkepartis holdninger til forslaget.

Overordnet mener vi, at regeringen er ved at udvande ideen med VækstFonden. Det har aldrig – i hvert fald ikke fra vores side – været meningen, at VækstFonden skal være et ventureselskab, ej heller at VækstFonden skal hvile i sig selv eller give overskud. Det er fint, når en virksomhed klarer sig så fint, at VækstFonden kan få sine penge igen med gode renter; men VækstFonden skal være en hjælp – en tålmodig fødselshjælp og ikke en statslig finansiel virksomhed.

VækstFonden skal kunne hjælpe nye typer virksomheder i gang, som ellers ikke ville have kunnet skaffe kapital, ikke med det særskilte formål at tjene penge til VækstFonden, men derimod for at skabe grobund for, at mange nye fremtidsvirksomheder kan etableres her i landet og dermed bane vejen for nye arbejdspladser i Danmark.

VækstFonden er Danmarks svar på, hvordan nye typer virksomheder kan skaffe tålmodig og risikovillig kapital i de første svære år, hvor de giver underskud. I andre lande kan biotek-virksomheder eksempelvis få enorme etableringsstilskud – 30 pct. s-, ja, endda 50 pct.s-ordninger lokkes der med i Frankrig, Tyskland og USA.

VækstFonden er også Danmarks svar på, hvad en mere traditionel virksomhed skal stille op, hvis den ikke kan opnå lån ad de traditionelle kanaler, men rent faktisk har fået en genial idé. Via VækstFonden kunne man i visse tilfælde få gode lån uden at udvande sin egen interesse og sin egen ejerandel i firmaet.

Nu ønsker regeringen, at VækstFonden skal gå ind og blive egentlig medejer af de firmaer, der investeres i, for at give staten en andel af en eventuel gevinst, fuldstændig ligesom når private investerer.

Som udgangspunkt er vi positive over for, at VækstFonden har mange og fleksible muligheder; men med den politik, der lægges for dagen, og den praksis, vi kan se, der mere og mere følges, er det foreliggende forslag ikke ønskeligt. Vi tror, det vil blive brugt alt for flittigt og målbevidst for at øge statens ejerandel i private virksomheder – ikke efter virksomhedens ønsker, men efter fondens.

Når en virksomhed, som i visse brancher er afhængig af lånefinansiering i mange år, og den hver gang, den skal udvide kapital, må aflevere en del af ejerskabet, er der for lidt ejerskab og incitament tilbage til sidst. Det er allerede i dag sket med de nye resultatlån, VækstFonden nu tilbyder, som tvinger virksomhederne ud i dyr